

**Folketingets Social-,
Indenrigs og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 1246

Doknr.
680315

Dato
25-03-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 26. februar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 347 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 347:

”Anbragte unge kommer i dag i klemme, når en anbringende kommune er forskellig fra opholdskommunen, når den unge fylder 18 år og overgår fra at være anbragt til et efterværnstilbud. Praxis på området er forskellig fra kommune til kommune, men også forskellig indenfor samme kommune. Vil ministeren redegøre for, hvordan lovgivningen er på området og oplyse, om unge som bliver bevilget efterværn i en anbringende kommune et halvt år før de fylder 18 år, kan være sikre på at få efterværn i den form, som de har aftalt med den anbringende kommune, hvis/når den anbringende kommune lader den unge og sagsbehandlingen overgå til opholdskommunen?”

Svar:

For unge, der er anbragt uden for hjemmet, er det som udgangspunkt den anbringende kommune, der efter servicelovens § 68, stk. 12, har pligt til at træffe afgørelse om, hvorvidt der skal iværksættes efterværn efter servicelovens § 76, senest seks måneder før den unge fylder 18 år. Tilbuddet om efterværn gives på baggrund af en konkret vurdering, hvis det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og hvis den unge er indforstået hermed. Inden kommunen træffer afgørelse efter § 68, stk. 12, skal handleplanen eller relevante dele af den helhedsorienterede plan revideres i samarbejde med den unge. Således vil den reviderede handleplan eller helhedsorienterede plan danne grundlag for afgørelsen om efterværn.

Afgørelsen skal angive, hvilke konkrete foranstaltningstyper der påtænkes iværksat, og kommunen skal tage stilling til, hvad der i øvrigt skal ske i forhold til den unges uddannelse, beskæftigelse og andre relevante forhold. Den unge kan klage over kommunens afgørelse om, hvorvidt der skal iværksættes efterværn samt indholdet heraf.

Når en ung fylder 18 år, vil den unge, jf. retssikkerhedslovens § 9, stk. 1, få opholdskommune i den kommune, hvor den unge opholder sig. Det vil sige, at det bliver den kommune, hvor anbringelsesstedet ligger, der bliver handlekommune, hvis den unge ønsker at blive boende i denne kommune.

Hvis der er behov for afgørelser om iværksættelse af efterværn, er det således den nye opholdskommune, der træffer afgørelse herom, når den unge er fyldt 18. Det betyder, at det ikke nødvendigvis er den samme kommune, der reviderer handleplanen eller den helhedsorienterede plan, inden den unge fylder 18 år, som efterfølgende skal træffe afgørelse om og udføre beslutningerne.

Da den hidtidige opholdskommune ikke kan forpligte den kommende opholdskommune, vil planen i disse situationer alene kunne indeholde anbefalinger til, hvad der skal ske, og der kan ikke gives konkrete løfter til den unge. Den endelige beslutning om, hvad der skal ske med den unge efter, at denne er fyldt 18 år, træffes således af den nye opholdskommune, som også har ansvaret for eventuelle øvrige indsatser og støtte efter anden lovgivning, som f.eks. uddannelses- eller beskæftigelsesrettede indsatser. Opholdskommunen overtager dermed ansvaret for den samlede indsats over for den unge, der er fyldt 18.

Overgangen til en ny opholdskommune betyder, at det er vigtigt, at de involverede kommuner indleder et samarbejde omkring den unge i forbindelse med, at handleplanen eller den helhedsorienterede plan opdateres 6 måneder før, den unge fylder 18 år, når den unge ønsker at blive boende i den kommune, hvor anbringelsesstedet ligger, således at det sikres, at den unge ved, hvordan fremtiden ser ud, efter at han eller hun er fyldt 18 år. Den koordinerede indsats er væsentlig, da mange af de unge, der tilbydes efterværn, er skrøbelige unge, der har behov for stabilitet og viden om, hvad fremtiden bringer.

Den hidtidige opholdskommune skal derfor efter reglerne i servicelovens § 68, stk. 13, oversende den unges reviderede handleplan eller relevante dele af den helhedsorienterede plan, til den nye opholdskommune, hvis den unge skifter opholdskommune, når den pågældende fylder 18. Det vil typisk ske, hvis den unge har været anbragt i en anden kommune end den anbringende kommune og så vælger at blive boende der. Hvis kommunen først senere får kendskab til, at den unge skifter opholdskommune, skal handleplanen eller relevante dele af den helhedsorienterede plan, jf. § 140 a, oversendes snarest derefter.

Den oprindelige opholdskommunes handleplan eller helhedsorienterede plan skal bidrage til den nye opholdskommunes grundlag for at træffe ny afgørelse om, hvorvidt den unge har behov for efterværn, og i givet fald træffe afgørelse om, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes. Denne afgørelse skal træffes inden 30 dage efter modtagelsen af handleplanen eller den helhedsorienterede plan. Hvis der træffes afgørelse om efterværn efter § 76, skal der også udarbejdes en ny handleplan eller relevante dele af den helhedsorienterede plan for den unge skal opdateres. Den nye opholdskommune skal, ligesom den tidligere opholdskommune, lægge vægt på hensynet til kontinuitet i den unges forløb. En ny opholdskommune skal derfor ved afgørelserne i sagen lægge vægt på den hidtidige indsats og målsætningerne i tidligere planer.

Jeg kan supplerende oplyse, at opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til efterværn efter servicelovens § 76, stk. 3, som udgangspunkt fra den kommune, der oprindeligt har truffet afgørelse om at anbringe barnet eller den unge uden for hjemmet. Den nye opholdskommune vil derfor ikke have udgifter til efterværnet, hvis de vælger at tilbyde den unge denne form for støtte.

Med venlig hilsen
Mai Mercado